

Kannus 30 (4/86)

On ilmeistä, että suomalaista sarjakuvaa julkaisevilla lehdistä on pulaa hyvästä aineistosta. *Kannus* ilmestyy aina myöhässä, *Sarjaria* tulee mikä määrä sattuu vuodessa ja *Suuri Kurpitsa* tukeutuu ulkolaiseen tavaraan, uusintoihin ja tekstinumeroihin. Hyvä osoitus tasosta on *Kannus 30*, joka olisi melkein mieluummin saanut jäädä ilmestymättä.

Jo kansi on mauttoman huonon ja tökerön näköinen kammottavine ja tuhlatuine lisäväreineen. Kanteen liittyen on mukana kaksi **Matti Viskarin Eeti**-strippiä. Ja kuten Eetin kohdalla lähes aina tuntuvat vitsit pakolla väännetyiltä, eikä niihin ole saatu minkäänlaista iskevyyttä.

Lehden aloittaa **Sami Laitalan** yhden sivun vitsijuttu *Ylermi*. Siinä kyllä on jotain: vanhaa nostalgialla underground-ajalta. Mutta hieman kyllä on aika ajanut tämän sarjakuvan tyylin ohi.

Menuet Underground – **Jukka Karvisen** kirjoittama ja **Jussi Tuomolan** piirtämä sarja Pariisin metrosta. Piirrostyö on ihmeellisen ahdettua ja väännettyä mökkelystä, josta minä en ainakaan saa muuta kuin pahoinvointikohtauksia. Juoni on parempi kuin parin aikaisemmissa sarjoissa, mutta jää silti aika tyhjäksi ja tarkoituksettomaksi.

Sitten onkin aika mielenkiintoinen sarja: *Väärä Tietoja*. Siis mielenkiintoista tässä on tekijäpari, sisarukset **Hilkka** ja **Tiina Nykyri**. Naispuolisia sarjakuvantekijöitä ei tässä maassa ole koskaan liikaa. Ja kerrankin naiset tekevät sarjakuvaa, joka ei eroa mitenkään miesten tekemästä. Väärissä Tiedoissa on yritystä niin piirroksen kuin juonenkin suhteen, ongelmana vain lähinnä on, että tämä piirros ei sovi tähän juoneen, eikä tämä juoni tähän piirroksen.

Linnoitus-sarjasta taas sitten näkyy selvästi naisen vaikutus. Päähenkilönä on nainen ja jutussa on romanttista rakkautta ritariajalta. Tämä on sellaista juonisarjakuvaa, jota Suomessa ei ole vuosiin tehty. Outoa sinänsä, sillä tavanomaisille tavanomaisille sarjakuville varmaan löytyisi lukijoita (itse en henkilökohtaisesti kyllä kuulu heihin).

Ja nyt pääsemmekin sitten koko lehden ainoaan helmeeseen – sarjaan, joka olisi missä tahansa lehdessä loistava helmi. **Jouko Ruokosenmäen** *Mylly* on mahtavaa, runollista tekstiä ja tarinaa, joka ei voi olla vaikuttamatta jokaiseen lukijaan. Ja entäs tuo piirrostyö sitten? Liki jumalaista! Kauniita ja voimakkaita kuvia, jotka luovat komean kokonaisuuden. Ruokosenmäki – vuoden takainen lupaus, joka on lunastanut lupauksensa jo moneen kertaan.

Takaisin arkeen. **Sami Toivonen** palaa videopelien tulevaisuusyhteiskunnasta *Takaisin Juurille*. Ensimmäinen sivu on vielä hyvä, mutta sitten alkaa alamäki. Sivukokonaisuudet, sanan ja kuvan tasapaino sekä piirrostyö alkavat järkkyyä päättyen lopulta viimeisen sivun täydelliseen floppiin.

J. Korhonen sanoo: "*Olen Ajatellut...*" ja se näkyy myös sarjasta. Korhosen nykyinen tapa piirtää on täysin hänen omansa, ja esim. juuri tähän sarjaan se sopii. Hommaan suhtautuu jo alunperin niin, että tässä varmaan yritetään sanoa jotain, ei vain hölinoitä.

P.A. Mannisen käsikirjoittama ja **J. Pukkilan** piirtämä *Olen Television Astronautti* on pieneleisyydessään aika sympaattinen. Muuta en tästä kyllä sitten osaa sanoakaan.

Ja sitten osittain toisinpäin: P.A. Mannisen piirtämä sarja **Jyrki Linnankiven** juoneen – *Swamp Sally*. Aiku on kivan kauhunomainen korvalappustereokuolleineen, mutta yö! Loppu kutistuu heräämiseen. Törkeää lukijoiden pettämistä, vaikka kuinka jutusta täysin puuttuikin logiikka, järki ja tarkoitus.

Kari Öhmanin *Himosta* en jaksa enää todeta muuta kuin että paskaa mikä paskaa.

Toni Jerman

